



PRIM MINISTRU



**Domnule președinte,**

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

## **PUNCT DE VEDERE**

referitor la *propunerea legislativă privind completarea Legii nr. 90 din 26 martie 2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor*, inițiată de domnul deputat PMP Petru Movilă împreună cu un grup de parlamentari PMP (Plx. 109/2019).

### **I. Principalele reglementări**

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 11 din *Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, alin. (2), în sensul interzicerii posibilității modificării de către Guvern a termenelor de intrare în vigoare a legilor prin hotărâri, ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență.

### **II. Observații**

1. Față de norma astfel propusă, precizăm că, potrivit *Constituției României, republicată*, Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare, iar Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.

Categoriile de acte normative și normele de competență privind adoptarea acestora sunt stabilite prin *Constituția României, republicată*, și prin celelalte legi.

Actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte.

Art. 61 alin. (1) din *Constituția României* prevede că Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, ceea ce indică în mod neechivoc că actul de legiferare este de competența exclusivă a Parlamentului.

2. Referitor la hotărârile Guvernului, precizăm că, în exercitarea atribuțiilor sale, Guvernul adoptă pe baza și în vederea executării legilor, acte normative de reglementare a relațiilor sociale în diverse domenii de activitate, precum și acte cu caracter individual, prin care se aplică dispozițiile legale la diferite cazuri concrete.

Astfel, hotărârile Guvernului sunt acte administrative normative sau individuale, reprezentând expresia unei competențe originare a Guvernului, prevăzută de Constituție în art. 108<sup>1</sup>, tipică pentru rolul acestuia de autoritate publică a puterii executive.

Potrivit regimului ei constituțional, hotărârea reprezintă, prin excelență, actul prin care Guvernul își realizează rolul de exercitare a conducerii generale a administrației publice, reglementând astfel relații sociale care, prin natura lor sunt inferioare ca importanță față de cele reglementate prin legi, ca acte juridice ale Parlamentului.

Conform dispozițiilor cuprinse la art. 108 alin. (2) din *Legea fundamentală*, hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor și în baza acestora, drept urmare, domeniul hotărârilor este dependent de cel al legilor, ele limitându-se la organizarea executării legilor.

Cu privire la criticile aduse de inițiatori în *Expunerea de motive*, referitoare la intervenția abuzivă a Guvernului în domeniul legiferării, precizăm că atunci când o hotărâre a Guvernului încalcă legea sau adaugă la dispozițiile sale, ea poate fi sancționată de instanța de contencios administrativ, în temeiul art. 52 din *Constituție* și a dispozițiilor speciale în materie, reglementate prin *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*.

---

<sup>1</sup> Articolul 108 din Constituția României:

„(1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.

(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.

(3) Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.”

(4) Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de ministrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.”

Așadar, având în vedere cele expuse mai sus, apreciem că soluția normativă propusă la articolul unic al prezentei inițiative legislative cu privire la hotărârile Guvernului nu se justifică, întrucât, pe de o parte, în calitate de *secundum legem*, hotărârile se adoptă pentru punerea în aplicare sau aducerea la îndeplinire a legilor, ceea ce presupune că nu le pot modifica, iar, pe de altă parte, atunci când, prin adoptarea lor, Guvernul depășește prerogativele constituționale și legale, aceste acte ale Guvernului pot fi atacate în instanța de contencios administrativ.

Totodată, menționăm faptul că ipoteza ca Guvernul, prin hotărâre, să poată adopta modificări cu privire la termenele de intrare în vigoare a legilor votate de Parlament, prevăzută în completarea propusă la art. 11 din *Legea nr. 90/2001* este, de asemenea, în contradicție cu prevederile constituționale și cele ale *Legii nr. 24/2000*, nefiind admisă o intervenție legislativă asupra unui act normativ cu putere de lege printr-un act normativ cu forță juridică inferioară, respectiv printr-o hotărâre a Guvernului.

3. În ceea ce privește ordonanțele Guvernului, menționăm cu titlu general că regimul juridic aplicabil acestora rezultă atât din art. 108 din Constituție, cât și din conținutul art. 115, consacrat instituției delegării legislative.

Ordonanța, ca act juridic al Guvernului, este expresia competenței legislative delegate, întrucât depășește sfera „*conducerii generale a administrației publice*”, reprezentând o modalitate de participare a Guvernului la realizarea puterii legislative.

Menționăm, pe de o parte, că ordonanțele simple sunt emise în baza legii speciale de abilitare a Parlamentului, deci controlul exercitării de către Guvern a prerogativelor de legiuitor delegat se face de către autoritatea legiuitoare primară, atât anterior adoptării prin legea de abilitare, cât și posterior adoptării prin aprobarea sa de către Parlament.

În aceste condiții, dacă eventualele modificări de termene la care se referă inițiativa legislativă se încadrează în limitele abilitării acordate Guvernului prin legea de abilitare, atunci normele propuse prin proiect sunt de natură să aducă atingere prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (2) – (3) privind delegarea legislativă pe calea ordonanțelor simple.

Pe de altă parte, în ceea ce privește ordonanțele de urgență, acestea pot fi emise numai cu respectarea condițiilor statuate prin dispozițiile constituționale ale art. 115, respectiv în cazul unor situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată și numai cu motivarea urgenței.

În consecință, dacă aceste prevederi sunt respectate, Guvernul poate emite ordonanțe de urgență, adoptând reglementări inclusiv cu privire la termenele de intrare în vigoare a legilor votate de Parlament.

Pentru considerentele mai sus prezentate, apreciem că în ceea ce privește ordonanțele Guvernului (simple sau de urgență), norma propusă poate crea premisele încălcării prevederilor constituționale ale art. 115.

### III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,  
[Redacted]  
**Viorica DĂNCILĂ**  
[Redacted]  
**PRIM-MINISTRU**

The stamp is circular and contains the text "GUVERNUL ROMÂNIEI" around the perimeter. In the center, there is a coat of arms of Romania.

**Domnului deputat Liviu Nicolae Dragnea**  
**Președintele Camerei Deputaților**